

دو فصلنامه علوم تکثیر و آبزی پروری / سال سوم / شماره هفتم / پاییز و زمستان ۹۴ / صفحات ۲۸-۱۹

استفاده از گیاهان دارویی در آبزی پروری به عنوان جایگزینی برای داروهای شیمیایی (مطالعه موردنی: فیل ماهی پرورشی)

رضا اکرمی^{۱*}

چکیده

توسعه سریع پرورش ماهی و افزایش تقاضا برای ماهی منجر به ایجاد کشت متراکم ماهی شده است، که این خود باعث افزایش عوامل استرس زا برای ماهی و در نتیجه تشدید خطر ابتلا به بیماری شده است. تا به حال، استفاده از مواد شیمیایی به طور گسترده ای برای پیشگیری و درمان استفاده شده است، ولی استفاده از داروهای شیمیایی دارای اثرات منفی متعدد بر محیط زیست (ایجاد سویه های مقاوم باکتریها) و سلامت انسان (تجمع در بافت ها) می باشد. از این رو، مدیریت بیماری در آبزی پروری باید بر اساس روش های دوستدار محیط زیست و پایدار صورت گیرد. گزارش شده است که محصولات گیاهی تحریک کننده اشتها و افزایش وزن هستند، و به عنوان تحریک کننده ایمنی عمل می کنند و دارای اثرات ضد باکتری و ضد عامل بیماریزا در آبزیان هستند که به علت فعالیت مولکول هایی مانند آکالوئیدها، ترپنوتئیدها، ساپونین ها و فلاونوتئیدها می باشد. با این حال، استفاده از گیاهان دارویی در ابتدای راه می باشد و هنوز هم داشت کمی در مورد اثرات دراز مدت آنها روی فیزیولوژی ماهی و همچنین عدم یکسان سازی در تهیه عصاره و مصرف عصاره های گیاهی وجود دارد. این مقاله با هدف بررسی استفاده از محصولات گیاهی و اثرات بیولوژیکی و فیزیولوژیکی آن در فیل ماهی پرورشی بر شاخص های رشد، خون، بیوشیمی و ایمنی انجام شده است.

کلید واژه: گیاهان دارویی، فیل ماهی *Huso huso* رشد، تغذیه، ایمنی.

۱- مقدمه

به منظور اجتناب از زیان‌های اقتصادی مربوط به کاستی‌های بهداشتی، داروهای مختلفی وجود دارد که معمولاً در آبزی پروری به منظور جلوگیری از شیوع یا درمان بیماری‌ها استفاده می‌شود. با این وجود، استفاده از داروهای دامپزشکی در حال محدودترشدن است چرا که آنها در حال حاضر دارای تعداد زیادی عوارض جانبی برای محیط زیست و ایمنی سلامتی هستند. به عنوان مثال، استفاده گسترده از آنتی‌بیوتیک‌ها منجر به توسعه باکتری‌های مقاوم شده (Seyfried *et al.*, 2010) و یا وجود آنتی‌بیوتیک باقی مانده در عضله ماهی بازاری و در نتیجه باعث عواقب بالقوه بر سلامت انسان (Cabello, 2006) شده است. با توجه به آسیب بالقوه ناشی از درمان با داروهای دامپزشکی بر محیط زیست و سلامت انسان و در برخی از موارد اثر محدود داروها، باید مدیریت بیماری را روی پیشگیری، روش‌های بی ضرر و روش‌های پایدار متمرکز کرد. بیشتر پاتوژن‌ها فرست طلب هستند و از نقص ایمنی یا استرس ماهی استفاده می‌کنند، در نتیجه راه حل‌های جایگزین باید با بالابردن ایمنی ماهی و تناسب اندام از عفونت‌های بیماریزا جلوگیری کند. امروزه علاقه به مصرف مواد غذایی آلی و سازگار با محیط زیست در حال افزایش است. در نتیجه، محدودیت استفاده از محصولات شیمیایی در آبزی پروری و استفاده از درمان‌های طبیعی می‌تواند سبب افزایش مصرف محصولات آبزی‌پروری شود. ماهیان خاویاری از مهمترین گونه‌های ماهیان در دنیا هستند که است که به دلیل کیفیت ممتاز خاویار و ارزش بالای اقتصادی از اهمیت زیادی برخوردارند. همچنین به لحاظ دارابودن شرایط خاص از جمله عادت پذیری به غذاهای مصنوعی و کنسانتره، ظرفیت رشد مطلوب در شرایط اسارت، داشتن مقاومت در برابر شرایط نامناسب محیطی (احمدی فر و همکاران، ۱۳۸۸) و سازگاری به شرایط پرورشی از اهمیت فراوانی در آبزی پروری برخوردارند (پیکان حیرتی و همکاران، ۱۳۸۸). اما در سال‌های اخیر به دلایل مختلفی از جمله صید بی‌رویه و غیر مجاز، آلودگی‌های زیست محیطی، از بین‌رفتن مناطق مناسب تخم‌ریزی، سدسازی بر روی رودخانه‌ها و محدودشدن آب‌های جاری، از طرف سازمان جهانی حفاظت از طبیعت (IUCN) به عنوان گونه‌های در معرض خطر انقراض قرار گرفته‌اند (IUCN, 1996). در چنین شرایطی به جهت حمایت از ذخایر ماهیان خاویاری حوزه دریای خزر، توجه به پرورش تجاری آنها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. نظر به اینکه در پرورش آبزیان حدود ۵۰ درصد هزینه‌های پرورش مربوط به تغذیه است (Sudagar *et al.*, 2011) و از طرف دیگر با افزایش درخواست پرورش این گونه‌ها در جهان و با درنظرگرفتن این نکته که ممکن است ناملابمات زیادی تحت شرایط پرورشی کنترل شده وجود داشته باشد، لذا شرایط ایجاب می‌کند که برای ارتقاء میزان مقاومت آنها و همچنین افزایش رشد و بازماندگی از ترکیبات مناسبی در جیره غذایی این گونه‌ها استفاده شود تا در نهایت تولیدات آنها افزایش یابد. از جمله این ترکیبات می‌توان به گیاهان دارویی اشاره کرد. از عملکردهای مهم محرک‌های ایمنی طبیعی می‌توان به افزایش قدرت بیگانه خواری، افزایش

تولید آنتی بادی، افزایش تولید لیزوژیم، افزایش مهاجرت گلبول های سفید و غیره اشاره نمود (Sakai, 1999). تحریک واکنش های ایمنی موجب کاهش استرس و افزایش مقاومت در برابر بیماری ها و شرایط نامساعد محیطی می شوند.

علی رغم رشد قابل توجه صنعت پرورش ماهیان خاویاری به ویژه گونه فیل ماهی در ایران، هنوز استفاده از روش های پیشگیری و کنترلی مانند استفاده از گیاهان دارویی عملیاتی نشده است. گیاهان دارویی حاوی پلی فنلی، آلکالوئید، کوئینون^۱، ترپنoid^۲، لکتین^۳ و ترکیبات پلی پپتیدی می باشند که بواسطه داشتن مزیت هایی از جمله عوارض جانبی کم، سهولت دسترسی، امکان تولید در سطح وسیع، قیمت مناسب و خطر کمتر برای محیط زیست و جانور و وجود تجربیات مختلف بالینی همواره بعنوان Ghasemi Pirbalooti *et al.*, (2011) در این مقاله هدف ما بررسی پتانسیل گیاهان دارویی به اشکال مختلف پودر، عصاره و اسانس به عنوان یک جایگزین پایدار و مؤثر نسبت به درمان های شیمیابی در پرورش ماهیان خاویاری است.

۲- تأثیر گیاهان دارویی به عنوان محرك اشتها و محرك رشد در فیل ماهی پرورشی

گیاهان دارویی متعددی وجود دارند که در صورت استفاده در پرورش ماهی باعث تحریک اشتها و افزایش وزن شده اند. اثرات مواد افزودنی در رژیم غذایی بر عملکرد ماهی ممکن است بسته به گونه های ماهی، اندازه، دوز ماده افزودنی، وضعیت تغذیه ای، فیزیولوژیکی ماهی و یا شرایط محیط کشت متفاوت باشد (Dugenci *et al.*, 2003). ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۱) با افروden اسانس سیر (*Allium Sativum*) بر شاخص های رشد و تغذیه فیل ماهیان جوان (*Huso huso*) پرورشی (یک جیره فاقد اسانس سیر و آنتی بیوتیک، یک جیره حاوی آنتی بیوتیک اکسی تراسایکلین به میزان 30mg/kg و چهار جیره با مقادیر مختلف ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلیگرم در کیلوگرم اسانس سیر) دریافتند که بالاترین میزان وزن نهایی، بیشترین درصد افزایش وزن، بهترین راندمان پروتئین، بالاترین نرخ تولید پروتئین، کمترین ضریب مصرف غذا در تیمار حاوی ۱۵۰mg/kg اسانس سیر مشاهده شد که با سایر تیمارها دارای تفاوت معنی دار بود. در مجموع براساس نتایج این تحقیق افروden ۱۵۰mg/kg اسانس سیر به جیره غذایی فیل ماهیان جوان پرورشی جهت بهبود شاخص های رشد، تغذیه پیشنهاد گردید. نوبهار و همکاران (۱۳۹۲) با فروden سطوح مختلفی از پودر سیر خام (۰، ۰۵/۱ و ۰۳٪) به غذای فرموله شده گزارش کردند که درصد افزایش وزن بدن، ضریب رشد ویژه و درصد رشد روزانه در ماهیان تعزیه شده با جیره حاوی ۱/۵ درصد سیر افزایش

1 .quinone

2 . terpenoid

3. lectine

معنی داری نسبت به گروه کترل نشان داد. همچنین ضریب چاقی در همه ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی سیر افزایش معنی داری نسبت به گروه کترل نشان داد ($P < 0.05$). ضریب تبدیل غذایی در تیمار تغذیه شده با جیره حاوی $1/5$ درصد سیر کاهش معنی داری در مقایسه با گروه کترل نشان داد. نوبهار و همکاران، (۱۳۹۲) تاثیر خوراکی گیاهان دارویی زنجیبل (*Zingiber officinale*), سیر و گزنه (*dioica*) را به میزان 1% وزن غذا بر شاخصهای رشد فیل ماهی پرورشی بررسی و گزارش کردند تفاوت معنی داری بین تیمارهای حاوی مکمل گیاهی و گروه شاهد مشاهده نشد و استفاده از زنجیبل در جیره غذایی فیل ماهیان جوان می تواند در زمان محدود و معین باعث افزایش رشد این گونه گردد. همکاران در سال ۲۰۱۴ با افروزنده $1\text{ g} / \text{kg}$ پودر زنجیبل به ازای 100 g غذای جیره *Gholipour kanani* فیل ماهی پرورشی گزارش کردند که اختلاف معنی داری بین نرخ رشد ویژه، شاخص وضعیت، ضریب تبدیل غذا و درصد رشد روزانه گروه تیمار شده با گروه شاهد ندارد.

Akrami و همکاران (۲۰۱۵) با افزودن سطوح مختلف $0/5$ و 1 درصد پودر پیاز (*Allium cepa*) در جیره فیل ماهی پرورشی گزارش کردند بالاترین درصد افزایش وزن و نرخ رشد ویژه در تیمار 1 درصد پودر پیاز در جیره بدست آمد ولی اثر معنی داری بر ضریب تبدیل غذایی فیل ماهی جوان پرورشی نداشت. واحدی (۱۳۹۴) سطوح مختلف $0/5$ ، 1 و $1/5$ درصد عصاره زنجیبل را به مدت 60 روز به جیره فیل ماهی پرورشی افزود و اظهار کرد اختلاف معنی داری در ضریب تبدیل غذایی، درصد افزایش وزن بدن، نرخ رشد ویژه، ضریب چاقی و نسبت کارایی پروتئین بین ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی عصاره زنجیبل و گروه شاهد بدست نیامد. ولی وزن نهایی، افزایش توده زنده و غذای خورده شده به ازاء هر ماهی (گرم) در ماهیان تغذیه شده با عصاره زنجیبل افزایش معنی داری نسبت به گروه شاهد نشان دادند. ناظریان و همکاران (۱۳۹۴) با اضافه کردن 10 g در کیلوگرم پودر سیر و آکیناسه آ به جیره فیل ماهی گزارش کردند که ماهیان تیمار شده دارای بالاترین وزن نهایی و طول نهایی بودند و اختلاف معنی داری بین این دو گروه با گروه کترول وجود داشت. همچنین نتایج مربوط به ضریب رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی و درصد افزایش وزن بدن، میانگین رشد، فاکتور وضعیت و سرعت رشد وزنی اختلاف معنی داری را در گروه سیر و آکیناسه آ نسبت به گروه کترول نشان داد. نتایج این تحقیق نشان داد افروزنده سیر و آکیناسه آ به جیره غذایی فیل ماهی قابلیت تأثیرگذاری بالایی بر افزایش عملکرد رشد و کارایی تغذیه در فیل ماهی پرورشی دارد و می تواند مکمل مناسبی برای جیره غذایی فیل ماهی باشد.

۳. تاثیر گیاهان دارویی بر شاخصهای خونی و بیوشیمی در فیل ماهی پرورشی

استفاده از پتانسیل گیاهان دارویی در رژیم غذایی می تواند مکانیسم ایمنی ماهی در برابر عوامل بیماری زا را افزایش دهد. متغیرهای خونی بعنوان یک شاخص مهم منعکس کننده اثرات تیمارهای غذایی

از حیث نوع، کیفیت و کمیت غذای خورده شده در جانوران می‌باشد و برای تعیین احتیاجات متابولیک، بیوشیمی و فیزیولوژیک آنها می‌تواند مورد استفاده قرار گیرند. گزارش شده است که مواد محرك ایمنی، لزوما نمی‌توانند اثر معنی‌داری بر شاخص‌های هماتولوژیک از جمله تعداد گلوبول‌های قرمز، میزان هموگلوبین و هماتوکریت داشته باشند و بمنظور کارایی مؤثر آنها بایستی زمان، غلطت، روش تجویز و وضعیت فیزیولوژیکی ماهی در نظر گرفته شود (Ewuola *et al.*, 2003). تنگستانی و همکاران (۱۳۹۰) گزارش کردند افزودن اسانس سیر به غذای فیل ماهی، با افزایش زمان انعقاد خون، میزان هموگلوبین گویچه‌های قرمز، افزایش تعداد لنفوцит‌ها و نوتروفیل‌ها و کاهش تعداد ائوزینوفیل‌ها، تأثیر معنی‌داری بر ارتقاء سیستم ایمنی و وضعیت فیزیولوژیک بدن فیل ماهیان در مقایسه با جیره شاهد و جیره حاوی آنتی-بیوتیک داشته و می‌تواند جایگزین مناسبی برای آنتی‌بیوتیک اکسی تتراسایکلین در جیره غذایی فیل ماهیان جوان پرورشی باشد. ناظریان (۱۳۹۲) با افزودن ۱۰ گرم پودر در هر کیلوگرم جیره فیل ماهی پرورشی گزارش کردند که میزان هموگلوبین و تعداد کل گلوبول قرمز در تیمار سیر بالاتر از شاهد بود. افزایش معنی‌داری در درصد هماتوکریت و تعداد کل گلوبول‌های سفید در تیمار سیر مشاهده شد. یافته‌های این تحقیق اضافه نمودن سطح ۱۰ گرم سیر را برای بهبود ایمنی توصیه کرد. Binaii و همکاران (۲۰۱۴)، تاثیر جیره غذایی حاوی پودر برگ و ساقه گزنه را در سطوح ۰، ۳، ۶ و ۱۲ درصد بعد از ۴ و ۸ هفتة، بر شاخص‌های بیوشیمیابی، خونی و ایمنی فیل ماهی (*Huso huso*) جوان پرورشی بررسی کردند. نتایج پس از ۸ هفتة، اختلاف معنی‌داری در درصد لنفوцит و ائوزینوفیل نسبت به شاهد نداشت. تعداد گلوبول‌های قرمز خون و درصد هماتوکریت افزایش معنی‌داری را در جیره غذایی حاوی ۱۲ درصد پودر گزنه نسبت به گروه شاهد نشان داد. میزان هموگلوبین در گروه‌های آزمایشی نسبت به گروه شاهد افزایش معنی‌داری نشان داد. افزایش معنی‌داری در غلطت متوسط هموگلوبین گلوبول‌های قرمز (MCHC) و تعداد گلوبول‌های سفید در گروه‌های آزمایشی نسبت به شاهد مشاهده شد. پس از ۸ هفتة افزایش معنی‌داری در درصد نوتروفیل و میزان هموگلوبین گروه تیمار شده نسبت به شاهد مشاهده شد. همچنین تفاوت معنی‌داری در شاخص‌های بیوشیمی سرم (پروتئین، آلبومین، گلوکز، تری گلیسرید، کلسترول) و آنزیمهای سرمی (ALT,AST,ALP) در هفتة چهارم پرورش بین تیمارها وجود نداشت. ولی در هفتة هشتم، بیشترین سطح پروتئین در تیمار ۱۲٪ گزنه بدست آمد و کمترین میزان کلسترول و تری گلیسرید در ماهیان تغذیه شده در سطح ۶٪ و ۱۲٪ گزنه رویت شد. آنها نتیجه گرفتند که استفاده از جیره غذایی حاوی پودر گزنه می‌تواند باعث بهبود شاخص‌های خونی و بیوشیمیابی فیل ماهی جوان پرورشی شود. Gholipour kanani و همکاران در سال ۲۰۱۴ با افزودن ۱ گرم پودر زنجبل به ازای ۱۰۰ گرم غذای جیره فیل ماهی پرورشی گزارش کردند سطح اریتروسیت، گلوبولین و هماتوکریت نیز افزایش یافت. تفاوت معنی‌داری در مقادیر آنزیمهای سرمی ALT و AST، پروتئین کل و آلبومین بین تیمار حاوی زنجبل و گروه شاهد

وجود نداشت. واحدی (۱۳۹۴) با تجویز سطوح مختلف $۰/۵$ و $۱/۵$ درصد عصاره زنجیبل به جیره فیل ماهی پرورشی و اثر آن بر شاخص‌های خونی و آنزیم‌های سرمی گزارش کرد تعداد گلبول‌های سفید و قرمز، درصد هماتوکریت، حجم متوسط گلبولی و متوسط هموگلوبین گلبولی در گروه‌های تیمار شده اختلاف معنی دار نسبت به شاهد نشان نداد. متوسط غلظت هموگلوبین گلبول‌های قرمز و هموگلوبین در تیمار ادرصد عصاره زنجیبل افزایش معنی داری نسبت به گروه شاهد داشت. درصد لنفوسیت، نوتروفیل و ائوزینوفیل در گروه‌های آزمایشی اختلاف معنی داری با گروه شاهد نداشت. مقدار آنزیم‌های اسپارتات آمینوترانسفراز (AST) و لاکات دهیدروژنان (LDH) به ترتیب در تیمار $۰/۵$ و $۱/۵$ درصد عصاره زنجیبل دارای میانگین پائین‌تری نسبت به شاهد بود، اگرچه این کاهش معنی دار نبود. کاهش معنی دار آنزیم‌های آلانین آمینوترانسفراز (ALT) و آلkalین فسفاتاز (ALP) در تیمار $۰/۵$ و $۱/۵$ درصد عصاره زنجیبل نسبت به گروه شاهد به دست آمد. حسن‌پور (۱۳۹۴) سطوح مختلف $۰/۵$ ، $۱/۵$ و $۱/۵$ درصد عصاره زنجیبل را بر شاخص‌های بیوشیمی سرم و پارامترهای ایمنی فیل ماهی پرورشی بررسی و اظهار کرد تفاوت معنی داری بین تیمارهای حاوی عصاره زنجیبل و گروه شاهد در شاخص‌های گلوکز، پروتئین، آلبومین و تری گلیسرید وجود نداشت. کاهش معنی داری در سطح کلسترول در تیمار $۱/۵\%$ بدست آمد. ترکیبات زیست فعال موجود در زنجیبل شامل فنلهای، فلاونوئیدها، تاننهای و ساپونینها بواسطه ایمنی بافت هدف از عفونت آن جلوگیری کرده و ممکن است از پراکسیداسیون غشاها سلولی بافت چربی پیشگیری نموده و مانع از آزادسازی آنزیم‌ها به پلاسمای گردد. پلی‌فنولها و فلاونوئیدها از مواد زیست‌فعال موجود در زنجیبل هستند که خاصیت آنتی اکسیدانی داشته و بعنوان مکانیسم حفاظتی در برابر استرس در پیشگیری از عفونت نقش دارند. همچنین مشخص شده که ساپونین در کاهش کلسترول، بهبود هایپرلیپیدمیا، کاهش قند خون و خواص ضد میکروبی برای جلوگیری از آسیب توسط پاتوژن‌های خارجی نقش دارد (Otunola et al., 2010). نوبهار و همکاران (۱۳۹۲) با افزودن سطوح مختلفی از پودر سیر خام ($۰/۱$ ، $۰/۵$ و $۰/۳\%$) به غذای فرموله شده فیل ماهی گزارش کردند پارامترهای خونی (تعداد گلبول‌های سفید خون، هموگلوبین، وزن هموگلوبین داخل گلبولی و تعداد گلبول‌های قرمز خون) در همه ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی سیر اختلاف معنی داری با کنترل نشان دادند. بهترین پاسخ مربوط به ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی $۰/۲\%$ و $۰/۵\%$ سیر بود. این اثر مثبت را به آلیسین موجود در سیر نسبت دادند. Nobahar و همکاران (۲۰۱۴) با افزودن یک گرم پودر سیر و گزنه در ۱۰۰ گرم جیره فیلماهی گزارش کردند که پس از ۶۰ روز تغذیه شاخص MCV در تیمار گزنه در مقایسه با گروه شاهد افزایش معنی داری یافت. میزان لنفوسیت در هر دو تیمار سیر و گزنه بعد از ۲۰ روز تغذیه بطور معنی داری نسبت به شاهد افزایش داشت. در مجموع گزارش کردند افزودن مکملهای گیاهی باعث بهبود شاخص‌های خونی و ایمنی در این گونه شد. Akrami و همکاران (۲۰۱۵) با افزودن سطوح مختلف $۰/۵\%$ و $۰/۱\%$ پودر پیاز به جیره فیلماهی

پرورشی گزارش کرد ماهیان تغذیه شده با سطح ۱٪ پودر پیاز در جیره افزایش معنی‌داری را در شاخص‌های خونی نظیر تعداد کل گلوبولهای سفید، گلوبولهای قرمز و درصد هماتوکریت نسبت به گروه شاهد داشتند. تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای آزمایشی و گروه شاهد در شاخص هموگلوبین، درصد لنفوسیت، منوسیت و نوتروفیل مشاهده نشد. در ماهیان تغذیه یافته با سطح ۱٪ پودر پیاز شاخص‌های بیوشیمی سرم نظیر گلوکز، پروتئین، تری گلیسرید، کلسترول بطور معنی‌داری بهبود یافت. همچنین سطح آنزیمهای سرمی LDH و AST بطرور معنی‌داری در این تیمار کاهش یافت ولی در دو آنزیم دیگر تفاوت معنی‌دار نبود. این اثر تعديل کنندگی به آلتکنیل پلی سولفیدها و یا گلیکوزیدهای فلاونولهای نسبت داده شده که در پودر پیاز وجود دارند (Teyssier *et al.*, 2001).

۴. تاثیر گیاهان دارویی به عنوان محرك ایمنی در فیل ماهی پرورشی

مطالعات متعدد نشان داده پارامترهای ایمونولوژیکی پس از تجویز عصاره گیاه به شکل تزریق داخل صفاقی یا خوراکی در ماهی بهبود یافته و ماهی تحت درمان، افزایش فعالیت لیزوژیم، فعالیت فاگوسیتوزی، افزایش فعالیت انفجار تنفسی و افزایش پروتئین‌های پلاسمما (گلوبولین و آلبومین) را نشان داده است اگرچه در بسیاری از موارد، مکانیسم‌های مسؤول پاسخ فیزیولوژیکی در ماهی ناشناخته است (Reverter *et al.*, 2014).

Binaii و همکاران (۲۰۱۴) با افزودن سطوح مختلف٪.۰،٪.۳ و٪.۶ و٪.۱۲ گزنه به جیره فیلماهی جوان پرورشی اظهار کردند که بعد از ۴ هفته، تفاوت معنی‌داری در پارامترهای ایمنی نظیر لیزوژیم، انفجار تنفسی و ایمنوگلوبولین مشاهده نشد ولی در هفته هشتم پرورش افزایش معنی‌داری در فعالیت انفجار تنفسی و ایمنوگلوبولین مشاهده گردید که خود بیانگر این مطلب است که در برخی مواقع مقادیر بالا و مدت زمان طولانی برای اثربخشی محركهای ایمنی لازم است. Gholipour kanani (۲۰۱۴) با افزودن ۱ گرم پودر زنجبلی به ازای ۱۰۰ گرم غذا به جیره فیل ماهی پرورشی گزارش کردند که لیزوژیم تحت تاثیر این افزودنی گیاهی قرار نگرفت. Akrami و همکاران (۲۰۱۵) با افزودن سطوح مختلف٪.۰/۵ و٪.۱ پودر پیاز به جیره فیلماهی پرورشی گزارش کرد افزایش معنی‌داری در فعالیت لیزوژیم سرم، انفجار تنفسی و سوپر اکسید دیسیموتاز در تیمار ۱٪ پودر پیاز در مقایسه با تیمار٪.۰/۵ پودر پیاز و گروه شاهد بدست آمد. در مجموع بیان کردند استفاده از پودر پیاز در سطح ۱٪ در جیره فیل ماهی جوان پرورشی می‌تواند شاخصهای خونی و ایمنی را بهبود بخشد. افزایش متغیرهای ایمنی در ماهیان تغذیه شده با پودر پیاز را می‌توان به اثرات آنتی اکسیدانی ارزاد اکسیژن می‌شود (Teyssier *et al.*, 2001). حسنپور (۱۳۹۴) با افزودن سطوح مختلف٪.۱ و٪.۰/۵ درصد عصاره زنجبل در رژیم غذایی فیل ماهی افزایش معنی‌داری در

فعالیت لیزوزیم سرم، فعالیت کمپلمان سرم و فعالیت ایمونوگلبولین گزارش کرد ولی در فعالیت سوپراکسید دیسموتاز تفاوت معنی داری حاصل نشد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد اضافه کردن ۰.۱٪ عصاره زنجیبل به جیره غذایی فیل ماهی جوان پرورشی باعث بهبود شاخص‌های رشد، برخی فاکتورهای ایمنی شود. این عمل تعدیل کنندگی زنجیبل بعنوان محرك ایمنی به ترکیب زیست فعال آن یعنی جینجرول gingerol مربوط است که فعالیت ایترکولین-6 (interleukin-6) را القاء می‌کند. از طرفی زنجیبل بدلیل خواص آنتی‌اکسیدانی بالقوه اش بعنوان تضعیف کننده و نابودکننده رادیکال سوپراکسید و به عنوان یک مکانیسم حفاظتی احتمالی در مقابل مسمومیتی خودبخودی و کشنده در نظر گرفته شده است (Gabor *et al.*, 2012).

۵. نتیجه‌گیری

استفاده از گیاهان دارویی در مزارع ماهیان پرورشی ماهیان خاویاری از جنبه‌های تولیدی و اقتصادی تاثیر مثبت در تحریک ایمنی ماهی فیل ماهی پرورشی داشته و با توجه به دلایل مختلف از جمله عدم مشاهده تاثیر سوء بر سلامتی ماهی‌ها در طول مصرف، سهولت مصرف، هزینه‌های پائین تهیه و امکان تولید داخلی کاملاً عملی و قابل توصیه می‌باشد. اگر چه مطالعات متعدد کاربردهای متفاوتی از عصاره‌های گیاهی در آبری پروری را گزارش کرده اند، اما تلاش کمی به منظور یکسان‌سازی روش استخراج، غلظت مصرف عصاره و روش کاربرد آن انجام گرفته است. بنابراین در آینده نیاز به دانستن مقدار مصرف و خصوصیات شیمیایی عصاره گیاهان به منظور شناسایی مولکول‌های فعال مسؤول درمان است. در نتیجه ایجاد یک روش استاندارد شده از جمله روش‌های استخراج مبنی بر مولکول‌های زیست فعال موجود، غلظت مناسب مصرف عصاره و راه تجویز مناسب در آینده مورد نیاز می‌باشد.

منابع

۱. ابراهیمی، ع.، تنگستانی، ر.، علیزاده دوغی کلایی، ا.، زارع، پ.، (۱۳۹۱). اثر سطوح مختلف انسانس سیر بر شاخص‌های رشد، تغذیه و ترکیب شیمیایی لشه فیل ماهی (*Huso huso*) جوان پرورشی. مجله علوم و فنون دریایی خرمشهر، دوره ۱۱، شماره ۴، صفحات ۱۲-۱.
۲. تنگستانی، ر.، علیزاده دوغیکلایی، ا.، ابراهیمی، ع.، زارع، پ.، (۱۳۹۰). اثر انسانس گیاه سیر بر شاخصه‌های هماتولوژیک فیل ماهیان (*Huso huso*) جوان پرورشی، مجله تحقیقات دامپزشکی، دوره ۶۶، شماره ۳، صفحات ۲۰۹-۲۱۶.
۳. حسن‌پور، م.، (۱۳۹۴). تأثیر تجویز خوراکی عصاره زنجیبل بر شاخص‌های بیوشیمی سرم و پارامترهای ایمنی فیل ماهی (*Huso huso*) پرورشی. پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات، موسسه

- آموزش عالی غیرانتفاعی خزر محمودآباد، ۵۵ صفحه.
۴. قاسمی پربلوطی، ع.، پیرعلی، ا.، پیشکار، غ.، جلالی، م.ع.، ریسی، م.، جعفریان دهکردی، م.، حامدی، ب. (۱۳۹۰). اثر اسانس چند گیاه دارویی بر سیستم ایمنی ماهی قزل آلای رنگین کمان (Oncorhynchus mykiss). نشریه داروهای گیاهی. دوره دوم. شماره دوم، ۱۵۵-۱۴۹.
 ۵. ناظریان، س.، قلی پور کنعانی، ح.، جعفریان، ح.، سلطانی، م.، اسماعیلی ملا، ع.، (۱۳۹۲). تاثیر تغذیه ای پودر سیر بر شاخص‌های هماتولوژیک فیل ماهی (*Huso huso*). فصلنامه علوم تکثیر و آبزی پروری، سال اول، پیش شماره ۳، صفحات ۶۹-۷۱.
 ۶. نوبهار، ز.، قلی پور کنunanی، ح.، جعفریان، ح.، (۱۳۹۲). تاثیر پودر خوارکی سیر بر پارامترهای خون-شناختی و رشد فیل ماهی (*Huso huso*). نشریه پژوهش‌های ماهی‌شناسی کاربردی، دوره اول، شماره سوم، صفحات ۴۸-۳۹.
 ۷. واحدی، ا.، (۱۳۹۴). بررسی تجویز خوارکی عصاره زنجبیل بر عملکرد رشد، شاخص‌های خونی و آنزیمهای متابولیک فیل ماهی (*Huso huso*) پرورشی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر، صفحات ۶۷.

8. Akrami, R., Gharaei, A., Razeghi Mansour, M., Galeshi, A. (2015). Effects of dietary onion (*Allium cepa*) powder on growth, innate immune response and hematoebiochemical parameters of beluga a (*Huso huso* Linnaeus, 1754) juvenile. Fish & Shell fish Immunology, 45: 828- 834
9. Binaii, M., Ghiasi, M., Farabi, SMV., Pourgholam, R, Fazli, H., Safari, R., Alavi, SE., Taghavi, MJ, Bankehsaz, Z., (2014). Biochemical and hematological parameters in juvenile beluga (*Huso huso*) following the diet supplemented with nettle (*Urtica dioica*). Fish and Shellfish Immunology 36:46- 51.
10. Cabello, FC., (2006). Heavy use of prophylactic antibiotics in aquaculture: a growing problem for human and animal health and for the environment. Environmental Microbiology. 8, 11 37-1144
11. Dugenci, SK., Arda, N., Candan, A., (2003). Some medicinal plants as immunostimulant for fish. Ethnopharmacology. 88: 99-106.
12. Ewuola, EO., Folayan, OA., Gbore, FA., Adebunmi Akanji, RA., Ogunlade, JT. Adeneye, JA., (2004). Physiological response of growing West African dwarf goats fed groundnut shell-based diets as the concentrate supplements. Bowen Journal of Agriculture. 1:61-69.
13. Gabor, E.F., Ichim, O., Suteu, M. (2012). Phyto-additives in rainbow trout (*oncorhynchus mykiss*) nutrition. Biarean Biologist. 6:134-139.
14. Gholipour Kanani, H., Nobahar, Z., Kakoolaki, Sh., Jafarian, H., (2014). Effect of ginger- and garlic-supplemented diet on growth performance, some hematological parameters and immune responses in juvenile *Huso huso*. Fish

- Physiology Biochem. 40:481–490.
15. Nobahar, Z., Gholipour-Kanani, H., Kakoolaki, Sh., Jafaryan, H., (2014). Effect of garlic (*Allium sativum*) and nettle (*Urtica dioica*) on growth performance and hematological parameters of beluga (*Huso huso*). Iranian Journal of Aquatic Animal Health 1(1): 63-69.
 16. Otunola, GA., Oloyede, OB., Oladiji, AT., Afolayan, AJ., (2010). Comparative analysis of the chemical composition of three spices - *Allium sativum* L. *Zingiber officinale* Rosc. and *Capsicum frutescens* L. commonly consumed in Nigeria. African Journal of Biotechnology 9: 6927–6931.
 17. Reverter, M., Bontemps, N., Lechini, D., Banaigs, B., (2014). Use of plant extracts in fish aquaculture as an alternative to chemotherapy: Current status and future perspectives. Aquaculture. 433: 50–61.
 18. Sakai, M. (1999). Current research status of fish immunostimulants. Aquaculture. 172: 63-92.
 19. Seyfried, E.E., Newton, R.J., Rubert, K.F., Pedersen, J.A., McMahon, K.D., (2010). Occurrence of tetracycline resistance genes in aquaculture. Facilities with varying use of oxytetracycline. Microbiology and Ecology 59, 799–807.
 20. Sudagar, M., Hajibeglu, A., Jalali, M. A., Farahi, A., Kasiri M. & Alamshahi, F., (2011). An assessment of growth, feed conversion ratio and survival rate of *Huso huso* inger-lings as a result of different feeding times. International Journal of Research in Fisheries and Aquaculture 1:1-5.
 21. Teyssiera, C., Amiotb, M.-J., Mondyc, N., Augerc, J., Kahaned, R., Siessa, M.H., (2001). Effect of onion consumption by rats on hepatic drug-metabolizing enzymes. Food and Chemical Toxicology 39 : 81–987.